

Anděl

Karel Kryl

C Ami C G7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,

C Ami C G7 C

přinesl jsem si anděla, polámaly mu křídla,

Ami C G7

díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

C Ami C G7 C

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C Ami C G7

aby mi mezi dvěřmi pomohl hádat,

C Ami G7 C Ami G C7

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozoruje ptáky,

debatující o Bohu a hraní na vojáky,

do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se jí schovat,

to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já křídla jsem mu okoval z mosazný nábojnice,

a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,

však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.